

Με τον ΑΝΔΡΕΑ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗ

Το ρούφηξα πιτσιρικάς αυτό το ουάου το βιβλιάρκι και με συγκλόνισε. Κι όμως έκανα στη ζωή μου ακριβώς το αντίθετο απ' ό,τι έγραφε. Ποτέ δεν απόλαυσα αυτό το θεμελιώδες ανθρώπινο δικαίωμα. Δουλεύω σαν σκυλί περισσότερο από 30 χρόνια, κάθε μέρα, από μικρό παιδί. Παράπονο δεν έχω, έκανα κάτι που μ' αρέσει και απ' αυτό βιοπορίζομαι. Θα μπορούσα να 'μουν 35 χρόνια σ' ένα γραφείο να χτυπάω σφραγίδες και να κολλάω χαρτόσημα. Αν δεν αυτοκτονούσα ή δεν σκότωνα κανέναν στα καλά του καθουμένου...

ΤΟ μόνο προβληματάκι με τη δικιά μας δουλειά είναι το στρες. Ο πανικός που νιώθει κάθε μέρα όταν αντικρίζεις τη λευκή σελίδα. Πρέπει να την μπαζώσεις με συγκεκριμένο αριθμό λέξεων που να βγάζουν νόημα, να προκαλούν το ενδιαφέρον και να εξιτάρουν την καλλιγράμη αναγνώστριά, η οποία πλήρωσε περισσότερο απ' ό,τι κοστίζει ένα μπουκάλι γάλα για το παιδί της, επειδή κεφάρει να σε διαβάσει. Η εικόνα αυτής της ιδεώδους αναγνώστριάς, να μου προσφέρει το γάλα του παιδιού που θ' αποκτήσει, μου δίνει κάθε μέρα το κουράγιο και τη δύναμη ν' αντιμτωπίσω το παγωμένο χαμόγελο της λευκής σελίδας. Θέλω με κάθε τρόπο να την ικανοποιήσω. Γιατί το παιδί αυτό μπορεί να είναι δικό μου. Ή να 'μαι εγώ αυτό το παιδί.

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και...μη

ΔΟΥΛΕΙΑ δεν είναι μόνο ό,τι σου γράφω. Πρέπει να απαντήσω και στα e-mail σου, στο τηλεφώνημά σου, στην επιστολή σου. Γιατί αλλιώς θα με πεις ψώνιο, αγενή και καβαλημένο. Κάνω δύο βάρδιες τηλεφωνήτριας που δεν τις πληρώνω! ελπίζω να μη φυτεύει καρκινάκι στο κεφαλάκι το κινητούλι.

μουσικές σκηνές, στις πίστες. Αν δεν ταξιδεύει, άμα δεν κυκλοφορεί δεν έχει παραστάσεις: για να γράψει.

ΣΤΗΝ αρχή, όταν μπήκα στη δουλειά, νόμιζα πως τους κορόιδεψα! έκανα το κέφι μου - επάγγελμα και με πλήρωναν κι από πάνω! Επειτα από τρεις δεκαετίες γράψε γράψε

«Το δικαίωμα στην τεμπελιά»

Χρειάζομαι πολλές ώρες για να διαβάσω και ν' απαντήσω στην αλληλογραφία. Για να γράψω πρέπει να διαβάσω τις εφημερίδες και τα περιοδικά, ν' ακούσω ραδιόφωνο, να δω ειδήσεις και ενημερωτικές εκπομπές στην τηλεόραση, να μπω στο ίντερνετ και να αφουγκραστώ όσους μπλοκάρουν.

ΔΕΝ μπορεί κάποιος να γράφει καθημερινό χρονογράφημα αν δεν διαβάζει πολιτικά και οικονομικά βιβλία, ποίηση, λογοτεχνία, ιστορία, αν δεν βλέπει θέατρο και σινεμά, άμα δεν κυκλοφορεί όπου σφύζει η ζωή: στα μπαράκια, τα καφέ, στις

συνειδητοποίησα πως το σύστημα είναι πιο πονηρό από του λόγου μας. Σου στύβει το μυαλό, έχει τον τρόπο του να σε ξεζουμίζει. Είναι ένα τερατάκι που 'σαι υποχρεωμένος να το ταΐζεις με 700 λέξεις την ημέρα, αλλιώς θα σου χιμήξει και θα σε καταβροχθίσει. Κι είναι απαιτητικό το άτιμο το τερατάκι. Δεν μπορείς να το ταΐσεις ό,τι κι ό,τι. Γουστάρει χαβιάρια, πατέ και γαλλικές σαμπάνιες. Πρέπει να κάνεις όλα όσα προανέφερα για να 'χεις στην ώρα του το φαί του.

ΑΥΤΟΣ ο φίδης που κρύβεται επιμελώς πίσω απ' τη λευκή σελίδα

σού προκαλεί το εργασιακό στρες. Σε κάνει να τα βλέπεις όλα σαν δουλειά. Το θέατρο, τα μπουζούκια, την γκόμενα. Ολα γίνονται ρεπορτάζ. Η δημοσιογραφική ματιά στα γεγονότα μοιάζει διαστροφή. Σ' την πέφτει η γκόμενα στο μπαρ κι εσύ δεν τη ρίχνεις απερίσκεπτα στο κρεβάτι. Προσπαθείς να βγάλεις ειδήσεις απ' το νάζι της, να κινηματογραφίσεις το φλερτ της, να αναλύσεις τον οργασμό της. Κάθε φορά που ολοκληρώνεις, λες: «Πάει κι' αυτό το ρεπορτάζ τελείωσε - πάμε γι' άλλα». Ενώ η γκομενίτσα προσδοκεί να τη δαχτυλιώσεις.

ΜΕΧΡΙΣ εδώ η κατάσταση σου είναι μάλλον ελεγχόμενη... Το πρόβλημα με το στρες αρχίζει όταν πλέον όλα τα θεωρείς δουλειά. Το ότι μιλάς στο τηλέφωνο, ανοίγεις τον υπολογιστή, χαιρετάς κάποιον, μπαίνεις στο αυτοκίνητο για να πας κάπου, σταματάς στο περίπτερο να πάρεις τσιγάρα, φοράς τα καλά σου για να μπεις στη δεξίωση του προέδρου, τραβάς το καζανάκι στην τουαλέτα.

ΞΑΝΑΔΙΑΒΑΖΩ «Το δικαίωμα στην τεμπελιά», που δεν το γεύτηκα. Μ' αρέσει πλέον τα Σάββατα να περιφέρομαι ασκόπως. Να μην έχω να πάω κάπου, να μη θέλω να συναντήσω κάποιον, να μη μιλάω στο τηλέφωνο με κανέναν. Θέλω να γίνω αχρείαστος, άχρηστος, ανέμελος, ακατοίκτης. Επειτα από 32 χρόνια ολοκληρωτικής σκέψης και δουλειάς, θέλω για λίγο να νιώσω ξανθιά...

* Η ψήφος των Αποδήμων

Αν θέλατε και άλλη απόδειξη ότι όλοι οι πολιτικάντηδες στην Ελλάδα μάς δουλεύουν ψιλό γαζί κι' εμείς οι χαζοχαρούμενοι τους πιστεύουμε, σάς την έδωσε η Νέα Δημοκρατία προχθές όταν απέκλεισε τους Απόδημους από την ψηφοφορία για την εκλογή τού νέου προέδρου της! Μέχρι χθες η Νέα Δημοκρατία έλεγε πως θέλει οι Απόδημοι να ψηφίζουν στις εθνικές εκλογές, ενώ τώρα δεν τους θεωρεί κατάλληλους για να ψηφίσουν τον πρόεδρό της.

Αλλά και το 1987 όταν ήρθε ο Γιώργος Παπανδρέου με συνοδεία 90(!) συμβούλων στην Μελβούρνη για να λύσει τα προβλήματά μας, απέκλεισε τις ανεξάρτητες Κοινοότητες από το σχετικό συνέδριο και όταν αυτές διαμαρτυρήθηκαν μια σύμβουλος του είπε «σιγά να μην υποστηρίζεις τις Κοινοότητες η κυβέρνηση» ή κάτι σχετικό, περιφρονώντας την τεράστια προσφορά τους για την Ελλάδα και τον πολιτισμό της.

Αλλά και το ΣΑΕ οι πολιτικοί το έφτιαξαν στα μέτρα τους με τέτοιους κανονισμούς που οι αξιωματούχοι του μόνο να... συμβουλεύουν μπορούν την κυβέρνηση, ενώ δεν μπορούν να ξεδεύσουν ούτε ένα δολάριο χωρίς την έγκριση των πολιτικάντηδων. Σαν να είναι δημόσιοι υπάλληλοι δηλαδή και σαν δημόσιοι υπάλληλοι ενεργούν, αντί για αντιπροσωπευτικοί επτά εκατομμυρίων Αποδήμων με τις ανάλογες εξουσίες και δικαιοδοσίες.

Συμμεριζόμεθα την οργή τού κ. Γιάννη Καλλιμάνη, που ταξίδευσε 24 ώρες για να συμμετάσχει στο έκτακτο συνέδριο της Ν.Δ. και για «ευχαριστώ» εισέπραξε τέτοια ψυχρολουσία. Το ερώτημα είναι αν θα διδαχτούμε από αυτό το πάθημα για να μην πιστεύουμε ό,τι μάς λένε και να παθιαζόμαστε μεταξύ μας.

* Παμμακεδονική Ένωση

Υπενθυμίζουμε τον ετήσιο χορό της Παμμακεδονικής Ένωσης μεθαύριο Σάββατο 14 Νοεμβρίου και ώρα 7.30 μ.μ. στο οίκημά της, 103 Railway Pde, Marrickville. Είσοδος μετά φαγητού \$40 και όλοι ευπρόσδεκτοι.

Για περισσότερες πληροφορίες τηλε-

φωνήσετε: Γιώργος, 9150-0629, 0405 837 094, Γιώργος 9716-8603, 0418 642 988, Λευτέρης 9624-1040, 0408 261 179.

* Καλόο!

**Γερμανος: Δεν με απασχολεί ιδιαίτερα το συγκεκριμένο ζήτημα

Ελληνας: Στ' απαυτά μου!

**Γερμανος: Μου αρέσουν οι προκλήσεις

Ελληνας: Γ... την τύχη μου! Κι άλλη στραβή!

**Γερμανος: Δεν είχα σχέση με το συγκεκριμένο εγχείρημα

Ελληνας: Τι στο διάολο έχω να κάνω εγώ με αυτή την παπαριά!

**Γερμανος: Θα είναι δύσκολο να συντονίσουμε τις ενέργειές μας

Ελληνας: Να πάει να γ...θεί και να το κάνει μόνος του ο καριόλης!

**Γερμανος: Ναι, οπωσδήποτε σήμερα θα μπορέσω να δουλέψω μερικές ώρες παραπάνω

Ελληνας: Ουραία! Και κερατάς και δαρμένος!

**Γερμανος: Σοβαρά; Απίστευτο! Εντυπωσιακό!

Ελληνας: Πω, πω κουφάθηκα ρε π**στη!

**Γερμανος: Δε γνωρίζεις ο συνάδελφος το συγκεκριμένο πρόβλημα.

Ελληνας: Είναι εντελώς μακάκας!

**Γερμανος: Με συγχωρείτε κύριε.

Ελληνας: ΕΕ! Εσύ! Ναι, εσύ ρε μακάκα!

* Μια λέξη κάθε ημέρα

Βενζίνη: Πρόκειται για ένα ελαφρύ και εύφλεκτο υγρό που παράγεται από το αργό πετρέλαιο (ή και τεχνητά με διάφορες μεθόδους) και που χρησιμοποιείται βασικά ως καύσιμο, αλλά και στη βιομηχανία για την κατεργασία των υφαντικών ινών, για τις απολιπάνσεις, για την παρασκευή κόλλας με βάση το καουτσούκ κ.ά., καθώς και ως διαλύτης (βενζίνη εκχύλισης, αποκηλίδωσης κτλ.). Υπάρχουν διάφορα είδη βενζίνης, που όμως δεν έχουν την ίδια σύσταση και την ίδια αξία. Για τη σύγκριση των διάφορων βενζινών χρησιμοποιείται η λεγόμενη κλίμακα οκτανίου. Όσο μεγαλύτερος είναι ο αριθμός οκτανίων της βενζίνης, τόσο μεγαλύτερη είναι η απόδοσή της. Για την αύξηση του αριθμού των οκτανίων η βενζίνη υποβάλλεται σε ειδική κατεργασία ή προστίθενται σε αυτήν διάφορες ουσίες (πρόσθετα), που ονομάζονται «αντικροτικά», όπως ο τετρααιθυλιούχος μόλυβδος, στον οποίο οφείλεται και ο όρος «βενζίνη με μόλυβδο». Στις μέρες μας αυτό το πρόσθετο έχει απαγορευτεί από τις σχετικές νομοθεσίες, εξαιτίας των προβλημάτων της ατμοσφαιρικής ρύπανσης, και χρησιμοποιούνται πλέον εξελιγμένες αμόλυβδες βενζίνες. Ωστόσο, για την ώρα, μπορούμε να αρκестούμε σε κάποιους «έξυπνους» τρόπους για οικονομία στην κατανάλωση βενζίνης: Είναι προτιμότερο να γεμίζουμε το αυτοκίνητό μας νωρίς το πρωί. Η θερμοκρασία εδάφους είναι χαμηλή κι όλα σχεδόν τα πρατήρια έχουν υπόγειες δεξαμενές, οπότε, όσο πιο κρύο είναι το έδαφος, τόσο μεγαλύτερη είναι η πυκνότητα του καυσίμου. Καλό είναι να μην περιμένουμε να αδειάσει το όχημά μας για να το ανεφοδιάσουμε με καύσιμα, αλλά να το κάνουμε, ενώ η βενζίνη βρίσκεται σε μεσαία επίπεδα. Ο λόγος είναι ότι όσο περισσότερο καύσιμο υπάρχει στο ρεζερβουάρ, τόσο λιγότερος αέρας υπάρχει στο διαθέσιμο χώρο του.

